

P6_TA(2008)0008

Tappioiden verokohtelu rajatylittävissä tilanteissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2008 tappioiden verokohtelusta rajatylittävissä tilanteissa (2007/2144(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Tappioiden verokohtelu rajatylittävissä tilanteissa" (KOM(2006)0824),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Vero- ja tullipolitiikan merkitys Lissabonin strategian toteuttamisessa" (KOM(2005)0532),
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asian kannalta merkityksellisen oikeuskäytännön, ja etenkin asian C-250/95, Futura Participations ja Singer¹, asian C-141/99, AMID², yhdistetyt asiat C-397/98 ja C-410/98, Metallgesellschaft ym.³, asian C-446/03, Marks & Spencer⁴, ja asian C-231/05 Oy AA⁵,
- ottaa huomioon eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22. syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY⁶,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman yritysverotuksesta Euroopan unionissa: yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja⁷,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kasvun ja työllisyyden lisäämiseen ja EU-yritysten kilpailukyvyyn parantamiseen tähtäävän yhteisön ohjelman toteuttamisesta: ohjelman edistyminen vuonna 2006 ja jatkotoimet yhteistä yhtenäistettyä yhtiöveropohjaa koskevan ehdotuksen antamiseksi" (KOM(2007)0223),
- ottaa huomioon 4. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman yhtenäismarkkinoita koskevasta katsauksesta: esteiden ja tehottomuuden poistaminen paremman täytäntöönpanon ja valvonnan avulla⁸,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0481/2007),

¹ Kok. 1997, s. I-2471.

² Kok. 2000, s. I-11619.

³ Kok. 2001, s. I-1727.

⁴ Kok. 2005, s. I-10837.

⁵ 18. heinäkuuta 2007 annettu tuomio.

⁶ EYVL L 254, 30.9.1994, s. 64.

⁷ EUVL C 286 E, 23.11.2006, s. 229.

⁸ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2007)0367.

- A. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden kansallisissa verojärjestelmissä on yhä enemmän otettava huomioon talouden globalisoituminen sekä mukauduttava sisämarkkinoiden sääntöihin ja toimintaan, jotta voidaan saavuttaa Lissabonin strategiassa asetetut kasvu- ja kilpailukykytavoitteet,
- B. ottaa huomioon, että talouden globalisoituminen on lisännyt verokilpailua tavalla, joka on johtanut keskimääräisen yritysveroasteen voimakkaaseen alenemiseen teollisuusmaissa viimeisten 30 vuoden aikana,
- C. ottaa huomioon, että tämä veroasteiden aleneminen on voimistunut Euroopan unionin viime laajentumisen jälkeen ja että jäsenvaltioissa on vallalla selkeä suuntaus luoda erityisiä verotusjärjestelyjä erityisen liikkuvien yritysten houkuttelemiseksi,
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unionin alueella on käytössä 27 erilaista verojärjestelmää, mikä estää sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan, aiheuttaa merkittäviä hallinnollisia ja lainsäädännön noudattamiseen liittyviä lisäkustannuksia rajatylittävässä kaupassa ja liiketoiminnassa, haittaa yritysten uudelleenorganisointia ja johtaa kaksinkertaiseen verotukseen,
- E. ottaa huomioon, että erilaisten kansallisten yhtiöverolakien noudattamisesta aiheutuvien kustannusten alentamisesta, sääntöjen avoimuudesta, rajatylittävää toimintaa vaikeuttavien veroasteiden poistamisesta ja tasavertaisten olosuhteiden luomisesta sisämarkkinoilla toimiville EU:n yrityksille voidaan saada EU:n tasolla taloudellista hyötyä dynaamisen yrityskulttuurin muodossa,
- F. ottaa huomioon, että EU:n tasolla toteutettavalla asianmukaisella verojen koordinoinnilla, jolla ei pyritä yhdenmukaistamaan veroasteita, voidaan osaltaan edistää sitä, että vältetään kilpailun vääristymistä, ja saada aikaan hyötyjä, joita voidaan jakaa yhä laajemmalle yritysten, heidän työntekijöidensä, kuluttajien, jäsenvaltioiden ja kansalaisten kesken,
- G. ottaa huomioon, että Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttaminen edellyttää jäsenvaltioiden veropolitiikan tehokkaampaa koordinointia,
- H. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ovat perinteisesti pyrkineet koordinoimaan verojärjestelmiään lukuisilla kahdenvälisillä verosopimuksilla, jotka eivät täysin kata rajatylittävien tappiontasausten kaltaisia kysymyksiä; ottaa huomioon, että Euroopan unionissa kahdenvälinen lähestymistapa ei ole yhtä tehokas ja johtaa vähäisempään vastaavuuteen kuin monenvälinen ja koordinoitu lähestymistapa; ottaa huomioon, että yhteistä yhtenäistettyä yhtiöveropohjaa koskeva EU:n yhteinen lähestymistapa – kuten CCCTB-ehdotus – on soveliaain ratkaisu rajatylittävien tappioiden ja voittojen tasaamisessa sisämarkkinoilla ja johtaa suurempaan avoimuuteen, investointien lisääntymiseen ja kilpailukyvyn paranemiseen,
- I. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot soveltavat erilaisia säännöksiä sivuliikkeissä, tytäryhtiöissä ja konsernin osissa aiheutuneiden tappioiden verovähennyksistä, mikä vääristää yritysten liiketoimintaa koskevia päätöksiä ja investointitoimia sisämarkkinoilla, millä voi olla seurauksia niiden pitkän aikavälin teollisuusstrategioita ja verotuloja ajatellen,

- J. ottaa huomioon, että lähes kaikissa Euroopan unionin verotusjärjestelmissä voittoja ja tappioita verotetaan eri tavalla: toisin sanoen voitot verotetaan siltä verovuodelta, jona voittoa saadaan, mutta tappioiden verotusarvoa ei automaattisesti hyvitetä yritykselle silloin, kun tappio syntyy; ottaa huomioon, että yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikaisessa oikeuskäytännössä ei analysoida riittävästi tätä ajallista muuttujaa ja sen merkitystä Euroopan unionin rajatylittävien investointien lisäämisessä,
- K. ottaa huomioon, että tappioiden kohtelua rajatylittävissä tilanteissa koskevien verohelpotusten käyttöönotto merkitsisi itse asiassa luopumista yhtiöverotuloista joissakin jäsenvaltioissa ilman tiettyjä lainsäädännöllisiä takeita,
- L. ottaa huomioon, että kotimaisten sivuliikkeiden tappiot otetaan automaattisesti huomioon emoyhtiön nettotuloksessa, mutta tilanne on epäselvempi ulkomaisissa sivuliikkeissä tai konsernin kotimaisissa tai ulkomaisissa osissa aiheutuneiden tappioiden osalta,
- M. ottaa huomioon, että se, että rajatylittäviä tappiontasauksia ei ole, on tietyille markkinoille pääsyn esteenä, millä suositetaan sijoittumista suuriin jäsenvaltioihin, joiden kotimarkkinat ovat riittävän suuria mahdollisten tappioiden varalta,
- N. ottaa huomioon, että edellä kuvatun kaltainen tilanne asettaa pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) epäedulliseen asemaan, koska ne eivät kykene yhtä hyvin toteuttamaan rajatylittäviä investointeja tappiontasauksista koskevan epävarmuuden vuoksi ja koska niille aiheutuu usein tappioita toiminnan aloittamisesta,
1. on erittäin huolestunut siitä negatiivisesta vaikutuksesta, joka jäsenvaltioissa rajatylittäviin tappioihin sovellettavilla erilaisilla käytännöillä on sisämarkkinoiden toimintaan;
 2. panee merkille, että sijoittautumisvapautta haittaavat toimet ovat EY:n perustamissopimuksen 43 artiklan vastaisia ja että ne pitäisi siksi poistaa kohdennetuilla toimenpiteillä; palauttaa mieliin, että keskenään erilaiset yritysverojärjestelmät haittaavat kansallisille markkinoille pääsyä ja sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa, vääristävät kilpailua ja vaikeuttavat yhtäläisten toimintaedellytysten varmistamista yhteisötasolla, ja siksi niihin on kiinnitettävä huomiota tässä yhteydessä;
 3. katsoo, että kohdennetut toimenpiteet EU:n tasolla rajatylittävien tappioiden verovähennysten osalta voivat tuoda mukanaan suuria etuja sisämarkkinoiden toiminnalle;
 4. ilmaisee tukensa tappioiden verokohtelua rajatylittävissä tilanteissa koskevalle komission tiedonannolle, sillä se on tärkeä askel tilanteen korjaamiseksi; vaatii jäsenvaltioilta asianmukaista koordinaointia ajoituksen ja ratkaisujen suhteen;
 5. korostaa, että kaikki rajatylittävien tappioiden verokohtelua koskevat kohdennetut toimet olisi määriteltävä ja pantava täytäntöön monenvälisen yhteisen lähestymistavan pohjalta ja jäsenvaltioiden yhteensovitetuilla toimenpiteillä, joilla varmistetaan sisämarkkinoiden johdonmukainen kehittyminen; palauttaa mieliin, että tällaiset kohdennetut toimet ovat kuitenkin välikauden toimia ennen CCCTB:n hyväksymistä;

- katsoo, että CCCTB on kattava pitkän aikavälin keino voittojen ja tappioiden tasaamista koskevien veroesteiden, siirtohinnoittelun sekä rajatylittävien fuusioiden ja yritysostojen ja saneerausjärjestelyjen ratkaisemiseksi tavalla, jossa sisämarkkinoiden, joilla kilpailu on tasapuolista, saavutukset viedään päätökseen;
6. korostaa, että eräät jäsenvaltiot soveltavat erilaisia menetelmiä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi joko hyvittämällä ulkomailla suoritettuja veroja (hyvitysmenetelmä) tai jättämällä ulkomaiset tulot veropohjan ulkopuolelle (vapautusmenetelmä); panee merkille, että ainoastaan joillakin vapautusmenetelmää soveltavilla jäsenvaltioilla ei ole lainkaan järjestelmää ulkomaisten sivuliikkeiden tappioiden tasaamiselle;
 7. kiinnittää huomiota siihen, että jos pysyvissä toimipaikoissa aiheutuneita tappioita ei voida tasata päätoimipaikassa saaduilla voitoilla, kohtelussa on selkeä ero puhtaasti kotimaiseen tilanteeseen verrattuna, ja tämä on sijoittautumisvapauden estämistä;
 8. pitää ensisijaisena toimenpidettä sellaisten yritysryhmien suosimiseksi, jotka toimivat useassa jäsenvaltiossa, koska juuri nämä ryhmät kärsivät erilaisesta kohtelusta rajatylittävien tappioiden suhteen, verrattuna yritysryhmiin, jotka toimivat vain yhdessä jäsenvaltiossa;
 9. katsoo, että kansallisten järjestelmien eroista johtuvat vääristymät asettavat varsinkin pk-yritykset huonompaan asemaan mahdollisiin kilpailijoihin nähden, ja kehottaa tämän vuoksi komissiota toteuttamaan kyseistä asiaa koskevia erityistoimia;
 10. palauttaa mieliin, että tytäryhtiöiden ja emoyhtiöiden (konsernien) välisestä tappiontasauksesta olemassa vain harvoja kokonaisjärjestelmiä ja että konserneissa tappioita ei siksi oteta huomioon automaattisesti niin kuin tietyn yrityksen sisällä;
 11. huomauttaa, että useimmissa jäsenvaltioissa kotimaiset konsernitappiot voidaan tasata, jolloin niitä kohdellaan tosiasiallisesti yhtenä kokonaisuutena, mutta harvoissa jäsenvaltioissa on vastaava järjestelmä rajatylittäviä toimenpiteitä varten; palauttaa mieliin, että se, että konsernien osalta ei ole rajatylittäviä tappiontasauksia, voi vääristää investointipäätöksiä sekä sijainnin että oikeudellisen muodon osalta (sivuliike vai tytäryhtiö);
 12. tunnustaa, että kotimaisten järjestelmien ulottaminen rajatylittäviin tilanteisiin on vaikeaa, sillä veropohjat ovat erilaisia;
 13. kehottaa tunnustamaan tappiontasauksista rajatylittävissä tilanteissa koskevan järjestelmän merkityksen, vaikkakin on syytä huomata, että tappiontasauksista rajatylittävissä tilanteissa koskevaa järjestelmää on työstettävä edelleen perinpohjaisesti; ehdottaa, että olisi päätettävä, rajoitetaanko tappiontasaus rajatylittävissä tilanteissa tytäryhtiöihin suhteessa niiden emoyhtiöön vaiko päinvastoin, ja että tällaisen järjestelmän, jonka mukaisesti tytäryhtiön voitoilla voitaisiin tasata emoyhtiön tappioita, talousarviovaikutuksia on arvioitava perusteellisesti;
 14. katsoo, että yhteisöjen tuomioistuimen tuomion asiassa Marks & Spencer antamassa tuomiossa tunnustetaan jäsenvaltioiden oikeus pitää voimassa omat verojärjestelmänsä erityisesti veronkierron estämistä koskevilta osin;

15. panee merkille, että yhteisön tuomioistuimen asiassa Oy AA antama tuomio osoittaa, että tappioita kohdellaan erilaisilla tavoilla eri kansallisissa verojärjestelmissä, ja siksi on epäselvää, voidaanko tappioita yhdistää konsernin sisällä kaikissa rajatylittävissä tilanteissa silloinkaan, kun tappiot ovat lopullisia, mikä johtaa asiassa Marks & Spencer esiin tulleeseen suhteettomaan tilanteeseen;
16. katsoo, että konserneja olisi kohdeltava mahdollisuuksien mukaan samalla tavoin, toimivatpa ne useissa jäsenvaltioissa tai vain yhdessä jäsenvaltiossa; korostaa, että ulkomaisten tytäryhtiöiden tappioita koskevissa tilanteissa on vältettävä emoyhtiön kaksinkertaista verotusta, verotusvallan on jakauduttava jäsenvaltioiden välillä tasapainoisella tavalla, tappiota ei saa ottaa huomioon kahdesti ja veronkierron riski on estettävä;
17. pitäisi hyödyllisenä konsernin määritelmää ja luonnetta koskevan vuoropuhelun käynnistämistä Euroopan unionissa, kun otetaan huomioon, että Euroopassa on yhteisiä instituutioita, kuten eurooppayhtiö tai eurooppaosuuskunta; tässä yhteydessä tarkoituksena ei kuitenkaan ole rajoittaa rajatylittävien tappioiden tasaustojen soveltamisalaa ainoastaan tällaisiin instituutioihin;
18. toistaa, että konsernin käsitteen määrittely on tärkeää, jotta yritykset eivät ottaisi tilaisuudesta vaarin ja jakaisi voittojaan ja tappioitaan eri jäsenvaltioiden kesken; katsoo, että konsernin määrittelyssä saattaisi olla eduksi yksilöidä yrityksen tietyt erityispiirteet eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä annetun direktiivin 94/45/EY mukaisella tavalla;
19. pitää myönteisenä tappioiden verokohtelua rajatylittävissä tilanteissa käsittelevässä komission tiedonannossa ehdotettuja kolmea vaihtoehtoa; ilmaisee tukensa kohdennetuille toimille, joilla mahdollistettaisiin ulkomaisissa tytäryhtiöissä aiheutuneiden tappioiden tehokas ja välitön vähentäminen (vuosittain eikä vain määräaikaaisesti, kuten asiassa Marks & Spencer), jolloin tappioiden takaisinotto tapahtuisi emoyhtiölle määrättävällä vastaavan suuruisella ylimääräisellä verolla heti, kun tytäryhtiö alkaa tuottaa jälleen voittoja;
20. suosittelee, että kyseisten ehdotusten täytäntöönpanemiseksi siten, että veronkiertoa estetään, tutkitaan mahdollisuutta luoda automaattinen tiedonvaihtojärjestelmä alv-tietojen vaihtojärjestelmän mallin mukaisesti, mikä takaisi jäsenvaltioille mahdollisuuden tarkistaa muissa jäsenvaltioissa toimivien tytäryhtiöiden ilmoittaman negatiivisen veropohjan olemassaolon;
21. kehottaa komissiota silti tutkimaan edelleen mahdollisuuksia luoda yrityksille yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja niiden EU:n laajuiselle toiminnalle;
22. toteaa, että on erittäin tärkeää tutkia edelleen, millä tavoin ehdotettu järjestelmä, joka koskee tappiontasusta rajatylittävissä tilanteissa, voisi edistää pk-yritysten rajatylittävää toimintaa;
23. toteaa, että yksittäisten jäsenvaltioiden täytäntöönpanemat tappioiden verokohtelua rajatylittävissä tilanteissa koskevat kohdennetut toimet eivät yksinään ratkaise kilpailun

vääristymiseen liittyvää ongelmaa ja sisämarkkinoilla toimiville EU:n yrityksille aiheutuvia lainsäädännön noudattamiseen liittyviä korkeita kustannuksia, jotka johtuvat 27 erilaisen verotusjärjestelmän ylläpidosta;

24. korostaa, että jäsenvaltioiden on edettävä koordinoitusti, kun ne ottavat käyttöön kohdennettuja toimia tappiontasauksessa rajatylittävissä tilanteissa yhdessä yrityksessä tai konsernissa; muistuttaa, että jäsenvaltioiden koordinoitua verotusasioissa on lisättävä ja kehottaa komissiota omaksumaan aktiivisen roolin asiassa;
25. tukee komission pyrkimyksiä perustaa Euroopanlaajuinen yhtenäinen CCCTB; panee merkille, että CCCTB johtaa suurempaan avoimuuteen ja tehokkuuteen antamalla yrityksille mahdollisuuden toimia samoilla säännöillä ulkomailla ja kotimaassa, luomalla yhtäläiset mahdollisuudet ja edistämällä EU:n yritysten kilpailukykyä, lisäämällä rajatylittävää kauppaa ja investointeja, jolloin luodaan olosuhteet, joissa sisämarkkinoista on mahdollista saada suurin mahdollinen hyöty investointeja ja kasvua ajatellen, sekä vähentämällä merkittävästi hallinnollisia rasitteita ja lainsäädännön noudattamiseen liittyviä kustannuksia sekä mahdollisuutta verojen kiertämiseen ja petoksiin;
26. palauttaa mieliin, että CCCTB tarkoittaa veropohjaa koskevia yhteisiä sääntöjä eikä millään tavalla vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen määrittää omat veroasteensa;
27. pitää myönteisenä komission aikomusta ottaa käyttöön CCCTB myös vahvistetun yhteistyön puitteissa; huomauttaa kuitenkin, että tämä ei ole paras mahdollinen ratkaisumalli, koska ilman koko EU:n kattavaa järjestelmää avoimuuden ja alhaisempien hallintokustannusten myötä saatavat edut voivat osittain lieventyä;
28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.